

JULIO CARBÓ

compartir l'èxit

QUEIXA DE LES OENAGÉS

Un sector no compromès socialment

La Taula del Tercer Sector, que agrupa 3.000 entitats socials, ha reclamat a les empreses del sector turístic un compromís clar amb els més desfavorits. L'organització va celebrar ahir una jornada a Barcelona sobre bones pràctiques de cooperació entre empreses i oenagés. Oriol Illa, president de la Taula, va reivindicar que la taxa turística es dediqui a revertir els desequilibris socials. Al seu parer, «l'èxit del turisme no ha sigut compartit de manera equitativa, ni tampoc ha contribuït de forma evident a la cohesió social de la ciutat».

Una enquesta realitzada per la Taula a un miler d'organitzacions de Barcelona revela que sis de cada deu no tenen cap relació amb empreses turístiques. Per a Illa, «no pot ser que un sector tan important per a Barcelona no tingui en compte les persones que estan en risc d'exclusió». Les entitats socials també van reclamar ser «actors clau en la planificació del model de turisme de la ciutat» i van demanar «uns sous que siguin dignes i incorporar-hi laboralment les persones vulnerables per reduir la pobresa i les desigualtats».

moratòria en la concessió de noves llicències, el juliol del 2015, havien sigut presentades abans 74 sol·licituds que no van quedar afectades per aquesta suspensió. En els últims mesos, per tant, han seguit obrint les portes nous establiments i en els pròxims mesos ho faran uns quants més, molts d'ells a les zones que el PEUAT té precisament fixades com de decreixement.

APARTAMENTS TURÍSTICS // En la seva defensa, el Gremi d'Hotels sosté que, amb les xifres a la mà, els seus establiments no són la font dels conflictes que pugui haver-hi a Barcelona per la transformació social i comercial que ve de la mà de la massificació turística. En el comunicat el gremi recorda que, dels 34,2 milions de visitants anuals, només nou pernocten en hotels. Uns 4,5 milions, segons els seus càlculs, s'allotgen en apartaments turístics amb llicència i uns 3,5 milions (un nombre molt difícil de concretar) en pisos sense llicència. Els creueristes, un altre motiu recurrent de les disputes veïnals, són uns 2,7 milions, segons els hotelers. La resta, fins a arribar a aquests 34,2 milions de visitants, el forma el difús grup de persones que visiten la ciutat un sol dia i que no hi pernocten.

Amb el PEUAT, l'ajuntament pretén que les zones més saturades no rebin més pressió que la que ja pateixen. Això és obvi en indrets com Ciutat Vella, però la taca d'oli s'ha estès ja a àrees on era inimaginable poc temps enrere, com el Poblenou, el Poble-sec i Gràcia. Hostafrancs, per exemple, forma part també d'aquest nucli dur on es pretén practicar el decreixement. ≡

L'Ajuntament de Barcelona va respondre immediatament a aquesta acusació i va recordar que per descomptat que es poden portar a terme obres de millora als hotels. L'únic que impedeix el PEUAT és una rehabilitació que comporti prèviament demolir completament l'hotel. A través de Twitter, la tinenta d'alcalde Janet Sanz va afe-

gir que l'ajuntament no renunciaria a governar el turisme: «Volem una ciutat per viure-hi. Hem deixat enrere la barra lliure», va deixar escrit.

Aquest és, a la pràctica, el segon cavall de batalla argumental del gremi. Sosté que el PEUAT dinamita un principi com el de la llibertat de l'empresari per dinamitzar

el seu negoci i, entre línies, denuncia que a la ciutat no està garantida la seguretat jurídica.

El xoc de trens entre els hotelers i l'ajuntament es produeix, singularment, quan el nombre de visitants segueix augmentant, però també el nombre de places hoteleres, perquè, prèviament al moment que l'ajuntament va imposar una

Fa un any que fan *trainings*, així en diuen. «És que ensenyem una habilitat: l'habilitat d'estimar», diu el **Miquel**. Que tremoli *Sálvame de-luxe*: tenen famosos a classe aprenent a estalviar-se desenganys. Els seus alumnes són «professionals liberals», diu el *coach*. «La majoria tenen èxit a la vida. Et sorprendria el nivell. En aquest camp també volen fer-ho bé».

Seminaris per estimar

Almarçvanobrir l'escola a Barcelona, Madrid i València. Aquest any fins i tot publicaran un llibre. Preparen nous seminaris per al juny: dos dies, 197 euros. «Gastem moltíssims diners en màsters i mòbils –apunta la **Natalia**–, però una cosa tan important com l'amor l'hem deixat en mans del destí».

No han passat ni 10 minuts des de l'«hola» que el **Miquel** i la **Natalia** ja et comencen a mirar amb gest de vident. «Potser tu vas per l'estrogen», pronostica el **Miquel**. No parla del futur, sinó de neurotransmissors i hormones. «Segons el nostre tipus de personalitat, que té a veure amb els nostres neurotransmissors i hormones –raona–, ens atrauran unes persones o altres». De fet, el primer que fan els seus alumnes és un «test sinàptic» per descobrir a quin perfil pertanyen. N'hi ha 12. «Resulten de les variacions dels quatre sistemes neuronals associats amb trets de la

JORDI COTRINA

Miquel Iglesias i Natalia Urdingio, directors de l'Escola Neurocientífica, a la Diagonal, dimarts.

Aquesta Escola Neurocientífica de l'amor està deixant Cupido a l'atur

personalitat», explica el **Miquel**. Així que la versió neurocientífica de l'«¿estudies o treballes?» seria: «¿Tu ets més de serotonina, dopamina, testosterona o estrogen?».

«Estrogen –intueixen sense test–. Empatia, intuïció, connexió emocional amb les persones», et retraten. «Tu necessites testosterona», indi-

La majoria dels alumnes tenen èxit a la vida, diuen. Hi ha més d'un famós

quen amb convicció de metge. Es refereixen a l'amor de la teva vida. ¿Necessito una mascle alfa? «Sí, ho sento», riuen. «No, no significa que sigui masculista», es posen seriosos. «És pragmàtic, li agrada compartir idees...», descriuen d'una tirada la teva mitja taronja. Fins i tot et diuen com reconèixer-la. «Potser unes sabates italianes. I es posarà en una cantonada per controlar-ho tot», apunta ella. «Però el dubte t'acompanyarà fins al final», conclou ell. «És part de la teva personalitat». Busques de reüll on tenen la bola de vidre.

«Has de ser tu mateix», afegeixen. «La nostra societat superconsumista ven que tots tinguem uns alts nivells de dopamina. Que tinguem energia 24 hores al dia per consumir experiències i comprar. I això només es respon amb un 25% dels perfils».

En cada societat, diuen, «hi ha un 25% de cada substància»: serotonina (lleials, detallistes, respecten les regles), dopamina (creatius, impulsius, busquen noves experiències), testosterona (pragmàtics, decisius, competitius), estrogen (empàtics, intuïtius, imaginatius). Fins i tot en un grup de 200 persones a les quals van fer el test va sortir el 25% de cada perfil. Els de més dopamina –expliquen– necessiten una parella amb dopamina. Els de més serotonina han de buscar serotonina. I els d'estrogen i testosterona es complementen. Conclusió: «Hi ha una taronja sencera esperant-nos». ≡